

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-469/13

Shamim Tahir
κατά
Ministero dell'Interno
και
Questura di Verona

(αίτηση του Tribunale di Verona για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Άρθρα 2, 4, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 1, και 13 — “Άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ” — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Νόμιμη και αδιάλειπτη διαμονή εντός του κράτους μέλους υποδοχής κατά τη διάρκεια των πέντε ετών προ της υποβολής της αιτήσεως προς χορήγηση άδειας — Άτομο έχον οικογενειακούς δεσμούς με τον επί μακρόν διαμένοντα — Ευνοϊκότερες εθνικές διατάξεις — Αποτελέσματα»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιουλίου 2014

1. *Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση — Μεταναστευτική πολιτική — Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες — Οδηγία 2003/109 — Υπαγωγή στο καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος — Προϋπόθεση — Μέλος της οικογένειας του επί μακρόν διαμένοντος — Υποχρέωση να διαμένει νόμιμα και αδιάλειπτα εντός του οικείου κράτους μέλους κατά τα πέντε έτη που προηγούνται της υποβολής της αιτήσεως υπαγωγής στο καθεστώς αυτό*

(Οδηγία 2003/109 του Συμβουλίου, άρθρα 4 § 1, και 7 § 1)

2. *Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση — Μεταναστευτική πολιτική — Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες — Οδηγία 2003/109 — Εθνικές διατάξεις για τη χορήγηση σε μέλος της οικογένειας, υπό ευνοϊκότερες έναντι των απαιτούμενων από την οδηγία προϋποθέσεις, «άδειας παραμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ» — Δεν επιτρέπονται*

(Οδηγία 2003/109 του Συμβουλίου, άρθρα 2, στοιχείο ε', και 13)

1. Τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/109, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/51, έχουν την έννοια ότι το μέλος της οικογένειας, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής, ατόμου υπέρ του οποίου έχει ήδη αναγνωριστεί το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος δεν μπορεί να απαλλάσσεται από την προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας κατά την οποία, προς αναγνώριση του καθεστώτος αυτού, ο υπήκοος τρίτης χώρας πρέπει να έχει διαμείνει νόμιμα και αδιάλειπτα εντός του οικείου κράτους μέλους κατά τα πέντε έτη που προηγήθηκαν της υποβολής της αιτήσεως αυτής.

Πράγματι, η προϋπόθεση νόμιμης και αδιάλειπτης διαμονής στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια των πέντε ετών αμέσως πριν από την υποβολή της αιτήσεως αυτής, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/109, είναι αναγκαία για την υπαγωγή στο κατά την οδηγία αυτή καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος, οπότε υπήκοος τρίτης χώρας μπορεί να υποβάλει αίτηση, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, προκειμένου να υπαχθεί στο καθεστώς αυτό μόνον αν πληροί ο ίδιος προσωπικά την ως άνω προϋπόθεση.

(βλ. σκέψεις 34, 37, διατακτ. 1)

2. Το άρθρο 13 της οδηγίας 2003/109, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/51, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος να χορηγεί άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ σε μέλος της οικογενείας υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής υπό προϋποθέσεις ευνοϊκότερες εκείνων τις οποίες προβλέπει η οδηγία αυτή.

Πράγματι, όπως προκύπτει ιδίως από τον συνδυασμό των άρθρων 2, στοιχείο β', και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/109, η άδεια διαμονής του επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ παρέχει, καταρχήν, στον δικαιούχο δικαίωμα διαμονής στο έδαφος άλλων κρατών μελών πέραν εκείνου το οποίο αναγνώρισε υπέρ αυτού το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος για διάστημα υπερβαίνον τους τρεις μήνες. Επομένως, τίτλος διαμονής χορηγηθείς, σύμφωνα με το άρθρο 13 της εν λόγω οδηγίας, από κράτος μέλος σε μέλος της οικογενείας υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ε', της ίδιας οδηγίας υπό προϋποθέσεις ευνοϊκότερες εκείνων τις οποίες προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης δεν μπορεί να αποτελεί σε καμία περίπτωση άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος υπό την έννοια της εν λόγω οδηγίας.

(βλ. σκέψεις 42-44, διατακτ. 2)